

10. Àti pé dájúdájú Àwá ti fún Daawudu ní olá láti òdò Wa. Èyin òkè, ẹ máa ẹ àfòmó (fún Allaahu) pèlúu rẹ, àti èyin ẹyẹ nàa pèlú. Àti pé A sọ irin di nńkan tí ó rò fún un (láti fí máa rò nńkan tí ó bá fẹ).

11. Wí pé: Máa rò ẹwù irin tí ó balẹ, kí o sì máa rò òrúka (irin) tí ó ẹ déédé. Kí ẹ sì máa ẹ iṣẹ rere. Dájúdájú Èmí ni Olùrìran jùlò nípa nńkan tí ẹ n ẹ niṣẹ.

12. Àti pé A fún Sulaimaanu lágbára lórí atégùn. Ó n rin irin oṣù kan pèlúu atégùn ní òwùrò, á sì rin irin oṣù kan ní iròlẹ. Àwá sì jẹ kí idẹ máa ṣàn fún un gégé bí orísun odò. Àwọn kan nínú un àwọn àlìjònnú sì wà tí wọn n ṣiṣẹ lábẹẹ rẹ pèlúu àṣẹ Olúwaa rẹ. Èyí tí ó bá ẹrí kùrò níbi àṣẹ Wa nínú un wọn, Àwa yòò jẹ kí ó tọ iya (iná) Sahiiru tí n jó fòfò wò.

13. Wọn n ẹ nńkan tí ó fẹ fún un gégé bí àwọn ilẹ gíga àti àwọn ère àti àwo ounjẹ tí ó dàbí àbàtà àti ikòkò irin tí idí rẹ múlẹ ṣinsin. Èyin èniyàn-an Daawudu, ẹ máa dúpẹ, ṣùgbọn diẹ nínú un àwọn ẹrúsin Mí ni wọn n dúpẹ gidi.

14. Nígba tí A ní kí ikú pa á (Sulaimaanu) kò sí nńkan tí ó fihàn wọn pé ó ti kú bíkòṣe ẹdà abẹmí inú un ilẹ kan (ikán) tí ó jẹ ọpáa rẹ. Nígba tí ó ṣubú lulẹ, ó wáà hàn sí àwọn àlìjònnú nàa pé tí ó bá jẹ pé àwọn mò nńkan tí ó pamọ ni, àwọn i bá tí pé tó bẹẹ nínú un iya tí n ṣoni di ẹni yẹpẹrẹ nàa.

15. Dájúdájú àmì kán wà fún àwọn Sabahi nínú un ibùgbée wọn, ogbà oko méjì ní ọtún àti méjì ní òsì. Ẹ máa jẹ nínú un ipèsè Olúwaa yín, kí ẹ sì máa dúpẹ fún Un. Ó jẹ ilú kan tí ó dára, àti pé Olúwa ni Aláforijì jùlò.

وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ يَجِبَالُ أُوتِي
مَعَهُ وَالطَّيْرِ ۖ وَأَلْنَا لَهُ اَلْحَدِيدَ ۖ اَنْ اَعْمَلَ
سَبِغَتٍ وَقَدَرَ فِي السَّرْدِ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا ۖ اِنِّي
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ وَلَسْلِمٰنَ الرِّيحَ غُدُوها
شَهْرٌ وَرَوَاحُها شَهْرٌ ۖ وَاَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ
الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۖ وَمَن يَزِغْ
مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنَا نُنْذِقْهُ مِّنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۝
يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَآءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمَثِّلِ
وَجْفَانَ كَالْجَوَابِ وَقُدُورِ رَاسِيَتٍ ۖ اَعْمَلُوا ؕ اِلَّا
دَاوُدَ شُكْرًا ۖ وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ۝
فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَهَمَهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهٖ ۖ اِلَّا
دَابَّةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنۢ سَعَاتِهٖ ۖ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتْ
اَلْحٰجُّ اَنْ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۖ اَلْغَيْبِ مَا لَبِثُوْا فِي
اَلْعَذَابِ اَلْمُهِيْنِ ۝ لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي
مَسْكَنِهِمْ ؕ اٰيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِيْنٍ وَشِمَالٍ ۖ كُلُوْا
مِنۢ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهُ ۖ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ ۚ وَرَبُّ
غَفُوْرٌ ۝